

[Niels Anker Kofoed]

kassen. Det er aldrig sket før, og det er efter min opfattelse et klart brud på praksis og ånd i landbrugspolitikken.

Og endelig kan man spørge: hvilket formål tjener det, at regeringen med sin ændring af landbrugspolitikken gennem særskatteforslag stiller dansk landbrug dårligere i konkurrencen med de øvrige EF-landes landbrug?

Meningen med denne forespørgsel er altså at få gjort regeringens holdning til landbrugets opgaver og muligheder i samfundsøkonomien klar, i håbet om, at den forståelse, der hidtil er fremgået af såvel statsministerens som landbrugsministerens forskellige udtalelser, ikke skal opfattes, som om man ikke har noget at have denne forståelse i.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Niels Kofoed, fordi hans parti har været så venligt at bringe op til debat et problem, som jo allerede er til debat og til forhandling i folketinget, i folketingets udvalg og mellem partierne. Men en god gerning kan selvfølgelig ikke gøres for tit, så på den baggrund hilser vi da forespørgslen velkommen.

Jeg vil gerne sige, at regeringen betragter landbruget som en afgørende faktor i dansk økonomi. Dets betydning for både beskæftigelsen og valutaindtjeningen er, som vi alle ved, væsentlig. Den stigning i den animalske landbrugsproduktion, der er sket i de senere år, har medvirket til at begrænse stigningen i underskuddet på betalingsbalancen. Regeringen har – det vil vi gerne have lov at understrege – gennem sin landbrugspolitik bidraget til denne udvikling. Det betyder ikke, at vi kan fritage landbruget generelt for at yde sit bidrag til den helhedsplan, som også kommer landbruget til gode, ikke blot gennem devalueringen, men også i form af den almindelige omkostningsdæmpning. Det er, som om man fuldstændig har glemt, at der er gjort en kæmpeindsats i regeringens helhedsplan for netop at løse eller komme nær en løsning af hele dette spørgsmål om omkostningsdæmpning.

Men regeringen ved naturligvis, at der er landmænd, der slås med ganske særlige problemer. Det gælder især landmænd, som har købt ejendom i de senere år, men det gælder også landmænd, som i de senere år har fore-

taget store investeringer i udvidelsen af den animalske produktion. Denne dristighed har måske nok givet vanskeligheder, og vi forstår, at disse vanskeligheder bør man på den ene eller den anden måde afhjælpe, fordi det er gavnligt for landet. Disse landmænd vil regeringen altså gerne hjælpe over de midlertidige vanskeligheder, som der her er tale om.

Landbrugsministeren vil nu give en redegørelse for landbrugets situation og problemer og vil heri også komme ind på de overvejelser, vi har gjort os i regeringen på de her nævnte områder.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Situationen for dansk landbrug afhænger jo først og fremmest af den udvikling, der foregår i den fælles landbrugspolitik i Europa. Det store fælles marked og udformningen af EFs ordninger har været til stor fordel for dansk landbrug. Derfor har det stede været de skiftende regeringers holdning at arbejde for bevarelse af de grundlæggende principper i den fælles landbrugspolitik.

Den øjeblikkelige situation for EFs budget gør det nødvendigt med visse tilpasninger af nogle af markedsordningerne for landbrugsprodukter. Det gælder især de produkter, hvor der er tendenser til manglende balance på markederne, og herunder falder f. eks. mejeriprodukter, sukker, oksekød og korn. Jeg skal ikke skjule, at dette på kort sigt kan komme til at gå ud over især kvægbruget også i Danmark. Tilpasningerne er imidlertid ikke et angreb på den fælles landbrugspolitik. Det er nødvendige indgreb, der har til formål at bevare de grundlæggende principper i denne fælles landbrugspolitik.

Alternativet hertil ville nemlig være et sammenbrud af den fælles landbrugspolitik, der er en af hovedpillerne i det europæiske samarbejde. Derfor erkender regeringen, at problemerne inden for landbrugspolitikken må løses. Også for dansk landbrug vil det på længere sigt være en fordel, at balancen genoprettes på markederne. Kun på et marked uden strukturelle overskud kan der opnås priser, som dækker omkostningerne.

Et andet hovedpunkt i de skiftende regeringers holdning til landbruget har været at begunstige og fremme den animalske produktion. Den daværende socialdemokratiske